

عنوان مقاله:

اثر خاک ورزی حفاظتی و مدیریت بقایای گیاهی بر خصوصیات فیزیکی خاک و عملکرد گندم در منطقه میان آب شهرستان شوشتر

محل انتشار:

دومین همایش ملی کشاورزی و توسعه پایدار (فرصتها و چالشهای پیش رو) (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رضا دیبایی - عضو باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

محمدحسین دیبایی - دانشجوی کارشناس ارشد مکانیزاسیون کشاورزی، عضو باشگاه پژوهشگران جوان

مهدی قربانی بیرگانی - دانشجوی کارشناس ارشد مکانیزاسیون کشاورزی، عضو باشگاه پژوهشگران جوان

خلاصه مقاله:

خاک از مهمترین نهاده های کشاورزی و حساس ترین منبع توسعه کشاورزی پایدار می باشد که با افزایش سطح مکانیزاسیون کشاورزی در طی چند دهه گذشته اثرات نامطلوب استفاده از ماشین های کشاورزی بر روی آن افزایش یافته است. این تحقیق بصورت طرح بلوک های خرد شده در قالب بلوک کامل تصادفی در سه تکرار اجرا گردید. عامل اول در این طرح روش های خاک ورزی بود که شامل: T1 گاو آهن برگردان دار + دیسک سبک (روش سنتی)، T2 گاو آهن قلمی + دیسک سبک، دیسک سنگین + رتیواتور و T4 دو بار دیسک سنگین عمود بر هم و عامل دوم نوع بقایای برنج شامل بقایای رقم پرمحصول (LD (183 و بقایای رقم محلی (چمپا) بود. نتایج نشان داد روش های خاک ورزی و نوع بقایا بر میانگین قطر وزنی خاکدانه ها، برگردان شدن خاک، عملکرد دانه، شاخص برداشت و ظرفیت موثر مزرعه ای اثر معنی داری داشته است. نهایتاً تیمار 4 با عملکرد 5140 کیلوگرم در هکتار، اندازه مناسب کلوخه های خاک، همراه با برگردان شدن 50 درصد خاک، ظرفیت موثر مزرعه ای 74% هکتار بر ساعت، هزینه و زمان انجام کار پایین نسبت به سایر تیمارها توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

مدیریت بقایای گیاهی، خاک ورزی حفاظتی، گندم، برنج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/136706>

